

[Nørgaard Sørensen]

ge journaliseringsnummer. Det ser ud til at være en pludselig indskydelse fra undervisningsministeriets side.

Undervisningsministeren siger godt nok, at der skal en positivt begrundet ansøgning til finansudvalget til hvert år for at sikre bevillingerne til SVUF; det er jeg enig i, og det ved vi er korrekt. Men samtidig står SVUF jo også opført på finansloven, og hvis nu dette havde været meget gennemarbejdet i undervisningsministeriet, ville jeg tro, at man allerede ved undervisningsministerens fremsættelse af ændringsforslag til finansloven havde gjort sig nogle overvejelser om SVUFs fremtidige bevillinger. Det har man ikke. Undervisningsministeren har ikke ønsket at fjerne bevillingerne på finansloven, og undervisningsministeren har endda fremsat et ændringsforslag til forøgelse på 72.000 kr. Jeg vil godt spørge, om det er sådan en typisk sidstedagsbeslutning, der her er kommet frem.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Til det sidste kan jeg sige, at det er det på ingen måde; det vil man kunne aflæse alene af det faktum, at de fynske blade har skrevet om denne sag i månedsvis.

Jeg vil gerne stille spørgsmålet: hvornår har man set en statsbevilling til et lokalområde, som man ikke lokalt ønsker bevaret? Jeg kender ikke noget eksempel på, at man lokalt har sagt: det kan vi undvære. Selvfølgelig må en sådan organisation få en solid opbakning fra borgmestre og langt de fleste institutioner. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ser på argumenterne i det, der bliver fremført, og dér er jeg villig til at lytte til alle argumenter i retning af: her har vi noget, som kan gøre nogle uddannelser, der fører til arbejdsløshed, mere erhvervsrettede. Hvis man kan påvise, at man ved at have en særlig organisation på Fyn kan fremme dette formål, vil jeg være åben. Men det er jo ikke det, der har været formålet med den hidtidige organisation. Det må være let at forstå, at hvis man som minister ønsker at ændre noget med et formål, kan man ikke fremsende en ansøgning om at forlænge det. Så kan man spørge: hvorfor så ikke fremsætte forslag om en ændret organisation? Svaret er, at det måske ville være meget mere oplagt at løse disse opgaver på de bestående institutioner frem-

for at lave et fremmedlegeme uden for institutionerne.

Forsøget har kørt i 2 år. Jeg har forsøgt at lade mig overbevise om, at der vil ske katastrofer, hvis man ikke har denne organisation længere. Jeg har ikke kunnet se nogen argumenter; jeg er åben over for dem, men ingen har kunnet give dem. Hvis nogen i folketinget kan gøre det, er jeg stadig åben.

Ritt Bjerregaard (S):

Når undervisningsministeren efterlyser argumenter, må jeg sige, at jeg finder det højest besynderligt, at undervisningsministeren selv aflyste et møde, som SVUF havde bedt om, hvori man ønskede at både erhvervsrådet og repræsentanter for de fynske kommuner indgik. Så vidt jeg ved, har ministeren ikke fundet det fornødent at optage en sådan kontakt; det vil sige, at ministeren simpelt hen har undgået at få argumenter på bordet.

Derfor skal mit sidste spørgsmål være, om ministeren ikke på baggrund af forløbet af denne sag finder, at det er rigtigt at tage en drøftelse med de implicerede parter og prøve, om det ikke er muligt at finde en løsning på det problem, der nu er opstået.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil trods alt gerne takke ministeren for et par sætninger i det sidste svar. Ministeren lader stå åbent, at han kan lade sig overbevise. Jeg kan tilslutte mig det ønske, som fru Ritt Bjerregaard har om, at ministeren tager en drøftelse direkte med de implicerede parter, og at der derefter i folketingets uddannelsesudvalg finder en tilbundsgående drøftelse sted. Jeg håber, at det herunder vil være muligt at finde grundlag for at overbevise ministeren om, at der kan være grund til at fortsætte denne virksomhed.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg må gøre den sidste spørger opmærksom på, at der skete en alt andet end tilbundsgående drøftelse i folketingets uddannelsesudvalg, dengang denne organisation blev oprettet, men jeg skal da gerne være mere åben over for folketingets argumenter end den forgænger, som oprettede organisationen. Det passer ikke, at jeg skulle have afvist at modtage argumenter fra de implicere-